

[Anna Westergaard.]

man ogsaa over for de Medborgere, der er slaaet ud af Samfundets almindelige Gang, vil gøre noget for at markere de store og glædelige Begivenheder, vort Land har gennemlevet i denne bevægede Tid. Disse Mennesker, eller dog i alt Fald en stor Del af dem, vil forhaabentlig paa Grundlag af den foreslaaede Lov føle, at der her gives dem en Lejlighed til at vende tilbage til den store, almindelige Gruppe af Borgere, som svarer enhver sit og nyder de dertil knyttede Rettigheder. I Tider som disse, der fører med sig, at mange maa fratages danske Medborgeres Rettigheder, er det godt, at saa faa som muligt paa Grund af Fattighjælp og lignende fremdeles skal føle sig sat uden for det normale Samfundsliv — der vil forhaabentlig her blive Brug for alle gode Kræfter.

Bestemmelsen i Lovforslagets § 3, 1ste Stykke, om, at de, der ikke er paa Valglisten, men ønsker at komme der, selv skal fremsætte Begæring derom for Kommunalbestyrelsen, kan vi ganske tiltræde, idet det kun er ret og billigt, at den, der under disse Forhold vil deltage i det kommende Valg, altsaa være medbestemmende angaaende Samfundets almindelige Anliggender, selv skal udvise det Initiativ, der her er Tale om. Selve Formen herfor kan sikkert ikke volde Vanskeligheder for nogen, da det jo kun drejer sig om Udfyldning af en af Indenrigsministeriet affattet Formular.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa Det radikale Venstres Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Gennemførelse i det høje Ting.

Arbejds- og Socialministeren (Hedtoft-Hansen): Jeg vil gerne takke de ærede Ordførere for deres meget venlige Behandling af Lovforslaget.

Jeg skal til det ærede Medlem Hr. Steincke blot sige, at naar Alimentanter er holdt uden for, skyldes det ikke, at jeg personlig ikke deler de Synspunkter, det ærede Medlem fremsatte, men det skyldes den enkle Ting, at den Form, Lovforslaget har her, er den, det har været muligt for mig at komme igennem med i den samlede Regering. Jeg vil gerne, da nu Problemet er rejst, have Lov til personlig at gøre den Bemærkning, at jeg ikke har nogen Forkærlighed for Alimentanter i al Almindelighed. Paa den anden Side er det min personlige Overbevisning, at det havde været saglig fuldt forsvarligt i dette Lovforslag at indsætte en Bestemmelse, der gjorde det muligt for en Kommune, naar den skønnede det rigtig, at række den enkelte Alimentant en

hjælpende Haand. Jeg forstaaer ikke, at Forfølgelsen af Alimentanter skal gaa saa vidt, at en Alimentant, der uden egen Skyld har været langvarigt arbejdsløs og faaet Understøttelse, eventuelt med valgretsfortabende Virkning, paa Forhaand skal være udelukket fra at komme i Betragtning. Jeg deler helt det Synspunkt, at det ikke vilde være rimeligt at komme med et Lovforslag, der statsligt over en Bank eftergav samtlige Alimentanter det, man her eftergiver de øvrige Grupper. Den Forestilling har jeg heller ikke haft, men paa den givne Foranledning vil jeg gerne oplyse, at det, som var mit personlige Synspunkt, og som jeg har søgt i den samlede Regering — det skal ikke være nogen Hemmelighed — at komme igennem med, var det, at der findes Alimentanter, der ligesom andre Medborgere uden egen Skyld har været ude i langvarig Arbejdsløshed, og som man burde række den samme hjælpende Haand, som herved rækkes en Række andre nødstedte Medborgere. Det Synspunkt er det ikke lykkedes for mig at trænge igennem med, og det er Forklaringen paa, at Alimentanter overhovedet ikke er taget med uanset deres Trangsaarsag.

Jeg vil gerne betone, for at man helt skal forstaa min Stilling, at jeg ikke personlig har den Opfattelse, at samtlige Alimentanter, som har modtaget Hjælp, skulde have den eftergivet, men jeg vilde gerne have givet Kommunerne Mulighed for at række den enkelte Alimentant en hjælpende Haand. Det Synspunkt har det altsaa ikke været mig muligt at trænge igennem med, derfor har Lovforslaget faaet den Form, det nu foreligger i.

Til det ærede Medlem Hr. Jens Jensen vil jeg gerne som Svar paa hans Spørgsmaal om, hvorfor det har været saa længe, inden Lovforslaget fremkom, sige, at for det første maa jeg vedgaa, at det er mit Ansvar, at Forslaget kommer saa sent, idet Ideen til Forslaget hverken er kommet til mig fra noget andet Regeringsmedlem eller departementalt, men er min egen. Det er heller ingen Hemmelighed, at der forud for Lovforslagets Forelæggelse her i Tinget er gaaet adskillige langvarige Forhandlinger inden for Regeringen og Regeringspartierne. Men jeg vil gerne værgе mig mod den Mytedannelse, som blev startet i Folketinget, og som det ærede Medlem nu forstærker: at det er mig, der har Skylden for, at Valget bliver forsinket — det ærede Medlem nævnte endog noget om to Maaneder. Det er der, hvis jeg maa have Lov